

SLOVENSKI DELAVEC

UREDNIŠTVO IN
UPRAVA: Ljubljana,
Čopova 1 Del. zbornica —
Tel. št.: 35-29 — Pošt. če-
kovni račun št. 17.548 —
NAROČNINA: Za
člane ZZD 2 din mesečno,
za druge naročnike 3 din
mesečno. LIST IZHAJA
V SAKO SOBOTO

LETO III.

LJUBLJANA, SOBOTA, 11. MARCA 1939.

ŠTEV. 11.

Srce organizacije

V pisarni ZZD smo, ob delovnih mizah. Na prvi pogled so prostori prenatrpani. Vsi prostori so zasedeni. Upravni personal ima polne roke dela. To zmeraj sprti raste takorekoč pod rokami. Pri najboljši volji tako skoro ni mogoče, da bi bile vse tekoče zadeve na čistem. Prihajajo zastopniki organizacij in prijatelji našega pokreta. Pojasnil hočejo in nasvetov iščejo za uspešno borbo za interese delavstva.

Prihajajo poedinci, brezposelni, mladoletni, družinski očetje. Za delo prosijo in za intervencije.

Z delavskih bojišč, kjer življenje nikoli ne zastane, sprejema centrala poročila o napadih na delavstvo, na organizacijo, o uspehih obrambah in doseženih zmagah.

Sto in sto vprašanj se kopiči. Na vse je treba odgovora, vsi zahtevajo rešitve zaradi organizacije, zaradi koristi delavstva. Vsi smo danes nervozni. Vsi hočejo hitre rešitve, vsi zahtevajo, da je rešitev ugodna.

Upravni personal sedi za svojimi mizami in studira. Misli meče na papir. Načrte dela za borbo in zmago, gradi osnutke, studira obstoječe zakonodaje, se jezi nad njeno pomanjkljivostjo in nejasnostjo. Sestavlja desetine stvarnih predlogov, da bi jih merodajni osvojili za rast srečnejšega delavskega stanu.

Upravni personal je preobremenjen. Prijatelji pokreta v svojih prostih urah prihajajo in se stisnejo v teh natrpanih prostorih in kakšen ogel in v svojih prostih urah iz idealizma pomagajo pri mehaničnih delih, da se kupi nerešenih aktov ne bi nagromadili.

Vmes donaja pošta desetine pisem vsak dan in vsak dan jih na desetine zopet odhaja na posameznike in na naše ednice. Mnogo razgibanosti duha in resnega duševnega dela leži v teh tisočih natipkanih vrstic.

V sredo razglabljanja in razmišljanja tako neprestano ropočejo pisalni stroji svojo enakomerno pesem. Vmes brni še telefon od vseh strani in terja hitrega dela. Treba je skočiti še sem in tja, treba je zmeraj to in ono osebno urediti. Treba je graditi lastni sistem, treba ga je zasidrati med delavstvom in med narodom. Vsako nedeljo in vsak praznik morajo vse razpoložljive moči ven med delavstvo, v edince raztresene po širni domovini. Ogromno je to delo centralne pisarne. Ni ga mogoče pravično oceniti, ne prav pretehtati njegove odločilnosti. Tu se ustvarja v temeljih nova lepša usoda našemu delavskemu stanu v celoti, tu se v tisočih drobcih gradi na teh temeljih tudi praktično ta lepša usoda.

Delavstvo mora to vedeti. Vsaj od daleka mora slutiti, da je taka centralna pisarna ZZD za njega življenjske važnosti. Delavstvo se mora tako tudi zavedati, da je v lastnem interesu dolžno, da radi sebe to pisarno vzdržuje in skrbi za potrebna denarna sredstva v to svrhu.

Ta aparat in to delo stane tudi denar, veliko denarja. Ali naj organizacija zavednega delavskega stanu za njega berači? Ali ni nasprotno dolžnost ponosnega pridobitnega delavskega stanu, da si ta aparat, srce svojega pokreta, za vsako ceno sam vzdržuje? Ali ni dolžnost vsakega delavca posebej, da sam prispeva za njegov obstoj in za njegovo rast.

Naše članstvo in upravni odbori po edinicah imajo to dolžnost, da skrbne, da bo malenkostna članarina in naročnina za organizacijsko glasilo točno in v redu plačana. Pečat nezavednega delavca in nevrednega odbornika si daje vsak sam, kdor na to ne pazi z vsi skrbnostjo. Kdor brez tega zahteva od organizacije dela in žrtve, ta hoče v strnjanih vrstah igrati vlogo trota — parazita.

Centrala ZZD z odborom, ki gradi iz idealizma in s centralno pisarno, ki mora tudi živeti, vrši težko, važno, neodložljivo nalogo za članstvo, za pokret, za stan. Članstvo ima vsaj to dolžnost, da se čuti v vesti vezanega, da izpolni napram centrali svojo finančno dolžnost. Zato plačajmo tenkovestno članarino in naročnino. Le zase gradimo tako in zase plačujemo, kajti centrala ZZD je srce pokreta.

Pozdravljamo sv. očeta Pija XII.

Kardinalski zbor Kristusove Cerkve se je zbral polnoštevno. Vsi, ki so jih njeni vrhovni poglavarji odlikovali s to častjo, da smejo soodločati pri izbiri novega papeža so pretekli teden prišli v Petrovo mesto. Svisti si velikih časov so knezi molili k Sv. Duhu, da bi nevidno vodil njihovo odločitev pri izbiri pastirja Kristusovih vernih.

V času, ki ne ljubi oklevanj, je ta zbor častitljivih mož, polnih bogatih

izkušenj, obdarovanih od Stvarnika z odličnimi naravnimi zmožnostmi in zasidranih s srcem v nadzemski svet, ob velikem zanimanju vsega sveta izbral že prvi dan zasedanja novega poglavarja

papeža Pija XII.,

ki je do tega dne opravljal službo vatikanskega državnega tajnika kot kardinal Evgenij Pacelli.

Ime tega moža je bilo že doslej poznano širnemu svetu. Narodil in njegovi voditelji so ga poznali kot človeka izvanrednih sposobnosti, neprekosljive marljivosti in v ljubezni temelječi nepopustljivosti. Neomajno naslonjen na Skalo — Petra je mož priznano svetniškega življenja tako postal vsemu krščanstvu in vsemu svetu ravno na svoj 63. rojstni dan sam Skala sredi razburkanih valov.

Za vesla ladje je z njim zagrabil v sebi ustaljen, moder in močen krmar in prevzel ključe Cerkve ter poročstvo, da je peklena vrata premagala ne bodo. Mi verujemo: z njim je Kristus in njegova nezmotljiva modrost.

Tudi če bi bil kdo drug stal ob krmlu, vemo, da bi bilo tudi z njim to poročstvo nepremagljivosti in nezmotljivosti. Mogel bi ob Kristusu kdorkoli, ki bi bil na to mesto izbran, zahtevati od nas zase to vero in prepričanje in z njim združeno sinovsko spoštovanje. Mi bi v vsakem slučaju sprejeli od Previdnosti poslanega najvišjega svečenika vsega človeštva kot očeta vsega katolištva, očeta nas vseh. V katoliškem čustvovanju namreč ni, da bi presojali

prigodne naravne dari, ki jih je namestnik Kristusov za življenje prejel, ampak ga iz žive vere objema z otroško ljubeznijo, ki ljubi v očetu brez kriterija očetovstvo samo.

Tem bolj pa vzradoščeni iz vere pozdravljamo novega velikega svečenika in pastirja, ko je svet soglasen v mnemu, da je kardinalski zbor izmed vrednih izbral najvrednejšega, izmed sposobnih najspodobnejšega.

Krščanstvo, zlasti pa katolištvo namreč nikakor ni zanikanje naravnih vrednot, ampak je le njihovo posvečenje. Bog, ki tako v svojih ukrepih vodi vse po svoji večni zamisli, je v kardinalu Pacelliju — Piju XII. poiskal za veliko poslanstvo modrega vladarja z odličnimi naravnimi zmožnostmi. V dovršenje jim je dal svojo milost in izredne dari, da je ob modrem očetu družina varna in srečna.

Izrednega povdarka pa je vredno še posebno stališče novega papeža, da je pravičnost nosilka miru. V tem je izražen njegov prvi pozdrav v siromaštvu preiskušanim stanovom.

Delo papeža Pija XII. je po imenu in po duhu pojačeno delovanje pokojnega papeža Pija XI. za socialni mir med stanovi in narodi, za povrnitev človeške družbe k božjim temeljem pravičnosti.

Papeža Pija XII. zato kot katoličan brez pridržka s srčnim čustvovanjem in globokim spoštovanjem pozdravljamo kot sinovi očeta, kot pokret pa gledamo v njem božjega pobornika za pravično urejeno družbo.

ZZD ob zborovanju slovenskih kmetov

ORGANIZACIJA 80.000 ČLANOV.

Zborovanje je otvoril in vodil načelnik KZ poslanec — kmet g. Janez Brodar in je dal besedo predsedniku senata g. dr. Antonu Korošcu, ki je izrazil veselje in občudovanje, da je v milijonskem slovenskem narodu, kjer je samo 60% kmečkega prebivalstva organiziranih 80.000 kmečkih mož in fantov. Za dr. Korošcem sta pozdravila zborovanje ban dr. Marko Natlačen in zastopnik ZZD tov. Pirih, ki je izrazil veselje, da more v imenu slovenskega delavstva pozdraviti tako mogočno zborovanje sorodne stanovske organizacije. Vse je pozival k delu, ene k delu med kmečkim stanom, ki je večkrat v stoletjih v eni roki držal meč, v drugi plug, oral in se boril. Druge pa na delo med jelovskimi drvarji, konjiškimi usnarji, jeseniškimi kovinarji, med vsem slovenskim delavstvom, da ne bo samo dolžnost njih delež, pač pa tudi ljubezen in pravica. Vse pa na delo za stanovsko izgraditev družbe, začrtane v okrožnicah velikih papežev Leona XIII. in Pija XI., da bo vsak stan o svojih pravicah odločal sam, ne v škodo drugega stanu, pač pa v izpopolnjevanju v sograditeljstvu kulturno in gospodarsko močnega slovenskega naroda.

Za lepim poročilom načelnika zveze g. Brodarja, iz katerega je odsevalo zdravo in močno hotenje, služiti Bogu, stanu, narodu in državi je podal izčrpano poročilo zvezin tajnik g. Finc. Poročilo je izkazovalo velikansko delavnost Zveze za prosep kmečkega stanu. Poročilo g. Finca je sledilo poročilo voditelja mladine Kmečke zveze g. Puša Ludvika, ki je močno podčrtal delo mladine v stanovski organizaciji, ki nikdar ne more voditi do križanja z drugimi organizacijami, pač pa lepo

Sveta si zemlja slovenska in blagor mu, komur plodiš! Pravijo, da te je Bog ustvaril, ko je bil najboljšje volje. S snegom pokrite gore, z vinskimi trtami obsejano gričevje, tajinstveni gozdovi, cvetoča polja so razčlenjena preko vse zemlje, pa zopet povezana po rekah in gorskih potokih v celoto.

Narod, ki tu živi, je prav tako razčlenjen po stanovih. Prešernemu kmetškemu domu se ob rob postavlja tovarniški dimnik. Stan raste ob stanu. Vsi pa so povezani tesno v slovensko katoliško občestvo prepojeno z enotnim duhom slovenstva in katolištva, boreči se za čast stanov in naroda.

Najmočnejši stan poleg delavskega, kmetški stan, zastopstvo 80.000 organiziranih kmetov, včlanjenih v Kmečki zvezi, je zborovalo preteklo nedeljo, 5. marca v Celju. Velikanska dvorana celjskega Ljudskega doma je bila nabito polna delegatov iz vse Slovenije. Kmečki oče z uhani v ušesih je sedel ob brhkem kmečkem fantu, kateri bo kmalu prevzel plug v svoje roke in nadaljeval v družini dediščino očeta in matere in skrbel, da ped zemlje, ki jo je oče tisočkrat preobrnil, ne bo izgubljena. Iz vseh obrazov pa je odsevala tista čudovita duhovna sila, dediščina Matije Gubca, da se kmečki interesi varujejo, toda ne več z mečem, vilami in cepci na Krškem polju, pač pa v mnogo močnejši armadi organiziranih mož in fantov v okrilju stanovske Kmečke zveze, ki hoče nadaljevati boj za svojo staro pravdo.

PRIHOD VODITELJA SLOVENCEV.

Točno ob 1/2 11. uri sta burno pozdravljena od kmečke vojske stopila v dvorano prvi njen ustanovitelj in naš narodni voditelj dr. Anton Korošec in ban dr. Marko Natlačen, spremljana od zastopnikov oblasti.

izpopolnjuje mozaik vsega organizatoričnega dela naših organizacij. Sporedno s poročilom MKZ je podal poročilo o učiteljskem konviktu v Ljubljani. Najobčutnejša rana vsega našega podeželja je učiteljstvo, ki se je oddaljilo od narodnih tradicij in postaja do vseh verskih in kulturnih vprašanj indiferentno ali celo dela javno za razmah nenarodnega svobodomiselstva. Naše podeželje se s takim učiteljstvom hromi, zato si je KZ na lanskem občnem zboru nadela nalogo, da ustanovi v Ljubljani in s časom tudi v Mariboru učiteljski konvikt, kjer bodo našli dom bodoči učitelji, sinovi kmečkih staršev. Delo napreduje in letos prvič bo sprejel dom v svoje okrilje bodoče vzgojitelje kmečke mladine, da bo ta Bogu ostala otrok, narodu in državi pa zvesti sin.

Tesna delavna povezanost med Kmečko zbornico se je pokazala v poročilu zborniškega zastopnika dr. Pergerja. Kmečki stan ima svoje stanovsko predstavništvo in ne razrednega. Stan in njegova stanovska zbornica tvorita šele telo, ki ustvarja. Prav tako je le delavski stan. Vprašanje kruha je za vse enako, ohranila ga bo stanovska organizacija, z enotno usmerjeno Delavsko zbornico. Reševanje delavskih pravic bo takrat lažje, kot je danes.

STANOVI.

Stanovska ureditev družbe torej ni od stvarnosti odmaknjena socialno-politična sanjarija, kakor fantazirajo marksisti.

Krasno uspelo zborovanje je dokazalo, da kakor naše reke in studenci združujejo gore in doline, tako naj delo stanov družni ves slovenski narod v stanovski družabni red v eno nedeljeno celoto.

